

Dunaszekcsői Hírek

5. évf. VII. szám 2026. Július

Tartalom:

Helyi hírek.....	2-7. oldal
Zöld sarok.....	8. oldal
Történelmi növények.....	9-10. oldal
Kávészünet.....	11-13. oldal
Könyves sarok.....	14. oldal
Egyszer volt.....	14-16. oldal
Tudta_e?	19. oldal
Virágszirmok.....	20. oldal

Elérhetőségek:

- muvhaz.dszekcso@gmail.com

- Dunaszekcsői Művelődési Ház Facebook oldala

- 7712 Dunaszekcső Kossuth Lajos u. 33.

- [instagram](#)

- [weboldal: muvhazdszekcso.wixsite.com](http://weboldal.muvhazdszekcso.wixsite.com)

Az újságot megjelentette Dunaszekcső Község Önkormányzata 150 példányban.

Szerkesztő: Mikoláné Kulutáczi Tímea

Lektorálta: ifj. Galambosi László

Programajánló

2026. július 20-24. (hétfő - péntek) Lugio Napok

2026. július 31- augusztus 1. (péntek -szombat) - 24 órás asztalitenisz kihívás - Művelődési Ház

Önkormányzati hírek

Programok, rendezvények

Július 19. és 25. között idén is érkezik egy erdélyi csoport falunkba. A hagyományos Limes táborhoz hasonló módon idén is megrendezésre kerül a tábor. Helyi gyerekek és önkéntes segítők jelentkezését várjuk első sorban Bíró Zsoltnál és a Teleházban. Esténként pedig idén is programok, műsorok várják az oda látogató érdeklődőket. Konkrét részletek később a közösségi oldalakon.

Augusztus 1-jén szombaton idén is megrendezzük a szokásos Halászbúcsút, amire főző csapatok jelentkezhetnek. További részletekért kérjük, figyeljék a hamarosan megjelenő plakátokat.

Augusztus 19-én szerdán az Államalapítási Ünnepségek keretében a

tavalyihoz hasonlóan szervezünk programot, idén is várható helyi és vidéki hagyományörző csoportok fellépése, sztárfellépőként Bódi Guszti és Margó műsorát láthatják. Este pedig hagyományos bál veszi kezdetét.

Augusztus 22-én szombaton rendezi meg a Dunaszekesői Fúvósok Egyesülete a Fúvószcenekari Találkozót, immáron 9. alkalommal. Ahogy azt megszokhatták, idén is színvonalas zenekarok lépnek fel, valamint a sokak által kedvelt Pécs Város Mazsorett Együttese és Tánckara is ismét ellátogat hozzánk.

Szeretettel várunk minden Érdeklődőt programjainkon!

Helyi hírek

2026. június 6-án a PTE Pedagógusnapi és Díszoklevél átadó Ünnepi Szenátusi Ülésén Paréj Péterné tanárnő 70 éve szerzett diplomáért járó elismerést, rubin díszoklevelet vehetett át.

Szívből gratulálunk neki!

A Tankerületi igazgató elismerő oklevele elismerés annak a Mohácsi Tankerületi Központtal köznevelési foglalkoztatotti jogviszonyban álló foglalkoztatottnak adományozható, aki az átadást megelőző naptári évben intézménye fejlődése érdekében példaértékű szakmai tevékenységet folytatott.

Ilyen elismerésben részesült Hermann Klára a gyengébben teljesítők korrepetálásáért, a tehetségek fejlesztéséért, és a reál munkaközösség több mint 10 éves kimagasló minőségű koordinálásáért.

Ovis hírek

Június hónapunk a leendő iskolás nagycsoportosok kirándulásával kezdődött elsején.

Úticélunk a Fővárosi Állat- és Növénykert volt. Mivel idén szerencsére sok a ballagó, így ez a kirándulás a hagyományoktól eltérően nem csak pedagógusi kísérettel történt, hanem a szülők is csatlakozhattak hozzánk, a biztonságosabb, nyugodtabb közlekedés, és persze egy utolsó, közös óvodai élményszerzés céljából. Az édesanyák, édesapák, nagymamák örömmel fogadták a lehetőséget, és szívesen jöttek el gyermekeikkel, unokáikkal, így egy viszonylag nagy, 24 fős csapat indult el hétfő hajnalban a Bátaszéki Vonatállomásról Budapest irányába.

Szép, tartalmas napot töltöttünk el együtt az állatkertben, izgalmas volt a különböző tömegközlekedési eszközökön is utazni, így este 9-kor fáradtan, de élményekkel teli érkeztünk haza.

Június 5-én, pénteken volt az Úszó Nemzet Programban részt vevő nagycsoportosaink idei utolsó órája, amely egyben nyílt nap is volt. Sok szülő volt kíváncsi arra, hogy gyermekek mennyit tanult az úszás terén ebben az évben, és

mondhatom, hogy büszkén távoztak, hiszen minden gyermek önmagához mértem nagyon sokat fejlődött.

A nyári óvodai élet megkezdése előtt két fontos program volt még, szinte egy időben, amelyen óvodásaink részt vettek, és amelyekre párhuzamosan készültünk versekkel, énekekkel, táncokkal is. Megterhelő időszak volt, de mindkét eseményen szépen helyt álltak gyermekeink.

Időrendben az első a június 12-ei ballagás volt. Idén az elmúlt évekhez képest rekordszámú, 16 gyermek ballagott el óvodánkból, közülük 13-an kezdik meg tanulmányaikat szeptemberben falunk általános iskolájában. Délután négy órakor gyülekeztünk az Óvodában, ahol a gyermekek megkapták tarisznájukat, majd elköszönve mindentől, ami 3-4, akár 5 évig körbevette őket, a Művelődési Háza sétáltunk át. Versekkel, dalokkal, táncsal teli műsorral készültek ballagóink, majd buborékokat fújtunk a levegőbe, jelképesen búcsúztatva az ovis éveket, mi pedig tortával, üdítővel vendégeltük meg őket. Itt kapták meg ajándékainkat is, amely már sok éve egy kézzel készített ceruzatartó, benne néhány hasznos dologgal az iskolakezdésre, egy oklevél, illetve egy fényképalbum, amelyben az óvodás évek emlékei kapnak helyet, hogy ne felejtsek el az itt töltött időszakot. Megható, szép búcsú volt, ami sosem könnyű a gyermekeknek sem, de az

óvónéniknek, dadusnéniknek sem, hiszen az évek alatt szoros kötődés, szeretet, ragaszkodás, bizalom alakul ki egymás felé. Kívánunk minden ballagó óvodásnak felhőtlen iskolás éveket, szüleiknek pedig sok-sok türelmet!

Másnap, június 13-án került megrendezésre a Német Nemzetiségi Délután, amelyen a német nemzetiségi csoport, a Teknőcök adták elő műsorukat. A gyermekek sokat készültek erre a napra, német dalokkal

és táncokkal örvendeztették meg a közönséget intézményünk sváb ruhában, csinosan felöltözve. Előadásukat a közönség nagy tapssal jutalmazta, a szervezők pedig csokival hálálták meg a gyermekek felkészülését. A Német Nemzetiségi Önkormányzat az év folyamán sokszíniúen támogatja a csoport működését, a gyermekek német nyelvvél való ismerkedését, így tehát Óvodánk az ezen az eseményen való részvétel, és tudásunk megmutatása a minimum, amivel ezt a segítséget megköszönhetjük.

A nevelési év végén szeretnénk hálánkat kifejezni minden partnerünknek, akik akár anyagi, akár tárgyi, vagy személyi feltételekkel biztosították Óvodánk zavartalan működését. Jó pihenést, kikapcsolódást kívánunk, illetve tartalmas nyarat felnőtteknek, gyerekek egyaránt!

Iskolás hírek

Egy éjszaka az iskolában

Ki mondta, hogy az iskolában nem lehet aludni? A dunaszekesői ötödik osztály bebizonyította, hogy az iskola éjszaka is remek hely lehet, főleg, ha ottalvós buliról van szó!

Az este természetesen a legfontosabb programmal kezdődött: evéssel! Volt zsíroskenyér lilahagymával, pizza, jégkása, házi szalámi, szendvicsek, sütik és rengeteg rágcáslivaló. Ezúton is köszönjük a szülőknek a sok finomságot! Miután mindenki jólakott, kezdődhetett a buli. A társaság egy része társasjátékokkal töltötte az időt a folyosón Csöre nénivel, míg a többiek az osztályban táncoltak és énekeltek Anita nénivel. A hangulatot a sok zseblámpa együttes villogása koronázta meg.

Tesióra este 10-kor? Naná! A tornateremben izgalmas focimeccsek és kidobócsaták zajlottak. Miután mindenki kellően elfáradt, eljött a második vacsora ideje és egy kis pihenés után az este egyik legizgalmasabb része következett: séta az iskola körül a sötét parkban. A hold fénye ijesztő árnyékokat vetett mindenfelé, hallgattuk az éjszaka hangjait és egyre jobban megijedtünk egy kutya ugatásától, ami meglepő módon mindig máshonnan hallatszott....Szerencsére kutyaival nem találkoztunk, de egy hangszóróval igen, amit a fiúk rejtettek el a fűben. A tervük bevált, pár percig valóban mindenki jól be volt rezelve. Ezt követte a bátorságpróba a sötét folyosón, ahol mindenki megmutatta, hogy nem ijed meg egy kis sötétségtől.

Bár úgy éreztük ez az éjjel soha nem érhet véget, éjfél után az osztály egy része kezdett álmosodni, így mindenki elfoglalta a helyét, bebújt a hálószákjába, és kényelmesen elhelyezkedett a mozizáshoz. Néhányan már

a mese közben elaludtak, mások hősiesen küzdöttek az álmoság ellen, különösen néhány fiú, akik még hosszú ideig a folyosón falatoztak és beszélgettek. Végül azonban ők is feladták a harcot, és – némi rábeszélés után – álmra hajtották a fejüket.

Reggel kissé álmosan ébredtünk, nehéz volt elhagyni a rögtönzött ágyainkat, de egy kis reggeli után már könnyebben ment a pakolás. Sok tervünk volt még, de rövidnek bizonyult az éjszaka, hogy mindet megvalósíthassuk. De nem baj, jövőre innen folytatjuk!

Theisz - Mikola Anita

Tollas kalandok Kölkeden: Gólyamúzeumban jártak a dunaszekesői alsósok

Különleges és élménydús kiránduláson vettek részt a dunaszekesői általános iskola alsó tagozatos diákjai. A gyerekek a közeli Kölkedre látogattak el, hogy közelebből is megismerkedjenek hazánk egyik legkedvesebb költöző madarával, a fehér gólyával. A Fehér Gólya Múzeumban töltött nap nemcsak rengeteg új ismeretet, de felejthetetlen pillanatokat is tartogatott a kisdíákok számára.

A program egy izgalmas falusétával vette kezdetét. A gyerekek nyakukba vették a települést, és a helyi tárlatvezető kíséretében sorra vették a villanyoszlopokon magasodó gólyafészkeket. Távcsoveket ragadva, feszült figyelemmel számolták meg a fészkekben lapuló, integető fejű fiókákat. A séta során a szakember rengeteg érdekességet mesélt a madarak életmódjáról, vonulási szokásairól és a helyi fészkelőhelyek történetéről.

A terepszemle után a csoport a múzeum belső kiállítótereit vette birtokba, ahol még mélyebb betekintést nyerhettek a gólyák és rokonaik világába. A diákok testközelből vehették szemügyre a professzionálisan elkészített, élethű kitömött gólyákat, egy valós méretűre megépített fészket, valamint a pelyhes

fiókák másolatait is. A látványos bemutató segítségével a gyerekek könnyen megértették, mekkora összefogásra és precizításra van szüksége a madaraknak a mindennapi túléléshez.

A megszerzett tudás azonban nem maradt kihasználatlanul. A látogatás végén a múzeum munkatársai egy pörgős vetélkedőre invitálták a dunaszekcsői tanulókat. A gyerekek csapatokba rendeződve adhattak számot a nap folyamán hallott információkból. A szoros és jó hangulatú versenyben végül a legügyesebb, legtöbb pontot gyűjtő csapat ajándékokkal gazdagodott, de a nap végére mindenki nyertesnek érezhette magát.

A kirándulás abszolút fénypontja és a gyerekek legnagyobb kedvence kétségkívül Pipacs volt, a múzeum saját mentett golyája. Pipacs egy korábbi szárny sérülés miatt sajnos már nem képes repülni és önállóan útra kelni Afrikába, így a múzeum udvarán talált biztonságos, gondoskodó otthonra. A dunaszekcsői alsósok elragadtatva figyelték a barátságos madarat, aki testközelből mutatta meg nekik, miért is olyan fontos a természetvédelem és az állatok oltalmazása.

Ez a kölkedi nap tökéletes példája volt annak, hogyan válhat a tanulás igazi, kézzel fogható kalanddá. A dunaszekcsői kisdíákok tele élményekkel, és a természet iránti még nagyobb tisztelettel térhettek haza az iskolapadba.

Wenczel Tilda

Ismét a Pándy Kálmán Otthonban ünnepeltük a Tánc világnapját

A Tánc Világnapiához kapcsolódóan 05. 14-én második alkalommal látogattak el a dunaszekcsői 3. és 4. osztályosok a mohácsi Pándy Kálmán Otthonba. A program jó lehetőséget biztosít arra, hogy a különböző hátrányokkal, sérülésekkel, nehézségekkel élő embertársainkra irányítsuk a gyerekek figyelmét, a kirándulás előtt szóban beszélgettünk ezekről a helyzetekről, majd a gyerekek az együtt töltött idő alatt kicsit betekintést nyernek az Otthon életébe. Az összekötő kapocs a két intézmény között Kiss Henrietta volt, aki mindkét helyen táncot oktat. A gyerekek és az Otthon lakói táncdal, énekkel, közös zenéléssel köszöntötték egymást ezen a jeles napon. A nap folyamán

lehetőségünk volt betekinteni a kézműves műhelybe, ahol ékszereket, díszeket készítettek a gyerekek. A napot a sátorhelyi Mackó kiállításon zártuk, ahol nemcsak több mint 2000 db mackót nézhettünk meg, de rövid áttekintést kaptunk a falu történetéről is. A kirándulás megszervezésében a Pándy Otthon munkatársai voltak a segítségünkre

Gubik Viktória

Sikereink: ATLÉTIKA

Szép sikert értek el iskolánk tanulói a Kis Iskolák Sportversenye – Atlétika Diákolimpia megyei döntőjén, amelyet 2026. május 19-én rendeztek meg Pécsen, a PVSK sporttelepén.

A Somberekkel közös csapat tagjai: Vágó Áron (3. osztály), Harsányi Simon (5. osztály), Decsi Dominik (6. osztály), Komáromi Kevin (7. osztály), Károly Tamás (Somberek), Kasza Krisztofer (Somberek). A fiatal sportolók kiváló teljesítményt nyújtottak, és a csapatversenyben a dobogó harmadik fokára állhattak fel.

Az egyéni versenyszámokban is születtek szép eredmények. Vágó Áron a 6., míg Decsi Dominik és Komáromi Kevin egyaránt a 4. helyen végeztek saját korcsoportjukban.

A versenyen részt vevő valamennyi tanuló nevelőtestületi dicséretben részesült. Gratulálunk sportolóinknak és további

sikereket kívánunk nekik a következő megmérettetéseken!

Iskolánk tanulói eredményesen szerepeltek az 5. Teleki István Atlétikai Emlékversenyen.

Mózes János kislabdahajtásban a 4. helyen végzett. Kohner-Szekeres Olivér szintén szépen teljesített: kislabdahajtásban 5. helyezést, 60 méteres síkfutásban pedig szintén 5. helyezést ért el. Vágó Áron a 60 méteres futásban 4. helyen zárt, távolugrásban pedig kiváló versenyzéssel a 3. helyet szerezte meg.

Tanulóinknak gratulálunk a szép eredményekhez és a sportszerű helytálláshoz!

Bronzérmes lett a kis iskolák atlétikacsapata a megyei diákolimpián

Felkészítő tanárunk: Skaliczki Judit

Július

Zöld sarok - Dr. Acél Csaba rovata

Visszalapozva az előző évi júliusi írásomat nem sok minden változott az elmúlt egy év alatt – az öregedést leszámítva - ugyanis amit az időjárásról, a brutális hóhullámokról, az aszályról, eltűnő vízfolyásokról írtam, az most is igaz! Sajnos!

Azt viszont nem lehet mondani, hogy kérem, ezt mi nem tudtuk, váratlanul jött, ez Isten büntetése. .

Majd a templomban imádkozunk –velem együtt – egy kis esőért, aztán várjuk a csodát. Az pedig nem fog eljönni, csak akkor, ha teszünk is érte.

Ha egy idegen Magyarország térképére néz, ahol ezt a csöppnyi országot két nagy és pár kisebb folyó szeli ketté, akkor jogosan kérdezi, hogy ti ennyi víz mellett képesek vagytok szomjan halni? Hogy száradhatott ki a Duna-Tisza köze, hogy száradhat ki a Velencei tó, hová lett a Balaton vize stb.

Nagyon leegyszerűsítve, a vízrendezés akarat és pénz kérdése. Az akarat már megvan, éledezik a korábban jól működő, de szétbarmolt vízűgy, a pénz kérdése meg csak akkor lenne égető, ha csóró lenne az ország, ha mindenki szegény lenne. De nem mindenki az!

Olvassuk csak el a Forbs magazin legújabb számát, benne az ötven leggazdagabb magyar névsorával, vagyonával. Ahogy szokták mondani, „csikkzsebből” össze tudnák dobni a rávalót.

Ennyi komorság után, egy kis öröm. A nyár szépségét a tikkasztó meleg sem

tudja elvenni, az iskolaszünet elkezdődött, a gyerekek végre élvezhetik a szabadságot, a szerencsésebbek táborokba is eljuthatnak. Javasolni tudom az erdei táborokat, vadász táborokat, mint amilyen volt a múlt évben a baranyai Mánfai tábor.

forrás: internet

A vadászkamarának kiemelt dolga – és teszi is - a fiatalok bevonását a vadászati, természetvédelmi ismeretek oktatásába. Ugyanis a megváltozott körülmények már más gondolkodást igényelnek majd, mint a korábbiak.

Pár évig részem volt egy ilyen táborban oktatni, ahol a nyári hőség ellenére, a gyerekek élvezettel hallgatták a madarak világáról tartott óráimat. Persze csak azok, akik nem aludtak el!

A július fő attrakciója azért mégis csak az őzek nászának kezdete, az üzekedés. Ilyenkor olyan „remete” bakokkal is lehet találkozni, akikkel korábban nem, ilyenkor kerülhet egy két szerencsés vadász falára egy igazán érdekes, szép trófea.

Füstbe írt történelem – A dohánynövény kulturális, gyógyító és pusztító öröksége

Történelmi növények - dr. Kovács Iván rovata

A dohány (*Nicotiana tabacum*) őshazája Közép- és Dél-Amerika, ahol már 8–10 ezer évvel ezelőtt is termesztették. Az ősi civilizációk – a maják, aztekok, inka népek – nem élvezeti cikként, hanem szent növényként tekintettek rá.

A dohányfüst a „szellemvilággal való kommunikáció” eszköze volt, a sámánok pedig rituális célokra, gyógyításra és jóslásra használták. A növény neve is innen ered: a „tobacco” szó valószínűleg a karibi „tabago” szóból származik, amely egy Y alakú pipa neve volt.

forrás: internet

Kolumbusz és a dohány európai diadalútja

1492-ben Kolumbusz Kristóf és legénysége találkozott először a dohányfüstöt eregető őslakosokkal. A spanyolok eleinte értetlenül figyelték a szokást, de hamar felismerték a növény kereskedelmi értékét. A 16. század közepére a dohány már Európa-szerte elterjedt, és gyorsan divattá vált – előbb a nemessegek, majd a polgárság körében. A dohány népszerűsítésében kulcsszerepet játszott Jean Nicot, Franciaország portugáliai nagykövete, aki 1560 körül dohánylevelet küldött Medici Katalinnak migrén ellen. Innen ered a növény tudományos neve: *Nicotiana*.

A dohány szerepe a művészetben és kultúrában

A dohány hamar a mindennapi élet részévé vált, és megjelent:

- festményeken – például holland zsánerképeken pipázó férfiak, kocsmabeli jelenetek
- irodalomban – Molière, Shakespeare, Mark Twain is említi
- zenében – népdalokban és katonadalokban
- társadalmi szokásokban – a pipázás és szivarozás a férfiaság, a társasági státusz jelképe lett

A 19. században a dohányzás már nemcsak szokás, hanem divat és identitás volt. A pipázó bölcs, a szivarozó úriember és a cigarettázó femme fatale mind kulturális archetípusokká váltak.

Babonák és hiedelmek a dohány körül

A dohányhoz számos hiedelem kapcsolódott:

- A tengerészek úgy tartották, hogy a pipázás elűzi a viharokat.
- A magyar paraszti kultúrában a dohányfüstöt rontás ellen fújták a ház sarkaiba.
- Erdélyben a dohányt a boszorkányok elleni védelemként hordták a zsebben.
- A sámánok szerint a dohányfüst „hidat képez” az élők és a szellemek világa között.

Gyógyhatások – mítosz és valóság

A dohányt a 16–18. században csodaszerként tartották számon.

Úgy hitték, hogy: csillapítja a fejfájást, fertőtleníti, enyhíti a fogfájást, segíti az emésztést, távol tartja a kártevőket.

Valójában a dohány gyógyhatása erősen túlértékelt volt. Bár a nikotin valóban rendelkezik rövid távú stimuláló hatással, a hosszú távú egészségkárosodás messze felülmúlja az esetleges előnyöket.

forrás: internet

A dohányzás káros hatásai – a modern orvostudomány árnyékában

A 20. század közepére vált egyértelművé, hogy a dohányzás: tüdőrákot okoz, növeli a szív- és érrendszeri betegségek kockázatát, krónikus hörghurutot és COPD-t idéz elő, károsítja a fogakat, bőrt, érrendszert, csökkenti a termékenységet, passzív formában is veszélyes. A cigarettafüst több mint 7000 vegyületet tartalmaz, ezek közül legalább 70 bizonyítottan rákkeltő. A dohányzás mára a világ egyik vezető megelőzhető halál oka.

A dohány Magyarországon – mikor és hogyan érkezett?

A dohány a 16. század végén jutott el Magyarországra, valószínűleg török közvetítéssel. A legkorábbi hazai említések 1570–1580 körüliek. A növény gyorsan elterjedt, mert:

- könnyen termeszthető volt
- a katonák és parasztok körében hamar népszerűvé vált
- a pipázás a végvári élet mindennapi része lett

A magyar dohánytermesztés egyik korai alakja Sárközi Mihály, aki a legenda szerint az elsők között kezdett dohányt termeszteni a 17. században. A 18. században Mária Terézia állami monopóliummá tette a dohánytermesztést, ami hatalmas bevételt hozott a kincstárnak. A magyar dohányipar a 19–20. században élte fénykorát, amikor Debrecen, Sátoraljaújhely, Pécs és Eger fontos dohánygyárakkal rendelkezett.

A dohány kettős öröksége

A dohány története egyszerre:

- kulturális örökség, amely művészetet, társadalmi szokásokat és gazdaságot formált
 - egészségügyi tragédia, amely milliók életét követelte
 - gazdasági motor, amely országok költségvetését erősítette
 - szimbolikus növény, amely a rituálétól a modern reklámaparig mindenhol jelen volt
- A dohány tehát nem csupán egy növény: történelemformáló erő, amely egyszerre épített és rombolt. A dohány útja a szent növénytől a modern egészségügyi kockázattig lenyűgöző és ellentmondásos. Története jól mutatja, hogyan válhat egy egyszerű növény a kultúra, gazdaság és társadalom meghatározó tényezőjévé – és hogyan fordulhat át mindez súlyos következményekbe.

forrás: internet

Kávészünet

A Duna-Gyöngye Néptánc Egyesület a II. Tavasz-záró táncdelutánján nagy örömmel vitte színpadra a Szekcsői lakodalmast. Azt tűzték ki célul, hogy minél több ember bevonásával megelevenítsék a dunaszekcsői régi lakodalmas szokásokat, ötvözve a mai, modern korral. Ez az összeállítás betekintést nyújtott egy hagyományos falusi esküvő hangulatába: a készülődés, az ünneplés, a vidámság és a közösség összetartó ereje mind megjelenik az előadásban. János Bernadettet, az egyesület elnökét, egyben a táncsoport vezetőjét kérdeztük róla.

- Honnan jött az ötlet, hogy megszervezitek a Szekcsői lakodalmast?

- A lakodalmas már rég tervezett előadás volt, több éve szerettük volna megcsinálni, csak nagyon nagy falatnak gondoltuk. Úgy gondoltuk, hogy ezt a mi kis csoportunk, ráadásul csak lányok, nők képtelenek vagyunk összehozni. Aztán hirtelen jött valami sugallat. A gyermektáncosaim létszáma sajnos 3 kislányra csökkent, így tudtam, hogy nehéz lenne nekik külön koreográfiát betanítani, na meg persze közeleg a tavasz-záró táncdelutánunk, amin pedig illene valami újat produkálni. Nagyon nagy feladat állt előttem. 12 lány plusz 3 kislány volt a biztos pont. És a legfontosabb dolgok. Zenekar nélkül mit sem ér egy lakodalom?! Na meg persze, aki levezeti. És a férfiak.

- Hogyan szervezted meg?

- 3 nap alatt rengeteget telefonáltam. Első utam id. Galambosi Lászlóhoz vezetett. Elmeséltem neki, hogy mit is szeretnék, tisztelettel megkértem, ha ideje engedi és kedvet érez, legyen segítségünkre. Nagy öröömre, mindenben támogatott. Fejben összeállította, milyen hangszerekre lesz szükség és felsorolt néhány zenészt, akit nemesnek gondolt erre a feladatra.

Ezzel a lendülettel mentem el minden zenészhez személyesen, és kértem fel őket a zenélésre. Az utam végére boldogságot éreztem, mert mindenki nagy örömmel fogadta és vállalta a felkérést. Következő fontos kulcsembert a vőfély volt.

- Hogyan találtál a vőfélyre? Hisz ő nem dunaszekcsői volt.

- Mohácsi Polgárok Olvasóköreinek tagja, Szűcs László tehetségére akkor figyeltem fel, amikor Mohácson jártunk január végén a magyar bálban, és ő mondta a nyitószöveget, amit elképesztő módon, jó előadásmóddal adott elő, és tudtam, hogy nekem ő kell a vőfély szerepére. Nemsokkal később felkerestem, és elsőre igent mondott. Későbbiekben a felesége is

csatlakozott a próbákhoz. Most már nem volt megállás a szervezésben, zenekar, vőfély kipipálva, ezek után a fiúk toborzása volt a következő cél.

- A fiúk beszerzése során nehéz dolgod volt?

- Először tagjaink családtagjaival kezdtünk, majd telefonáltam, írtam jópár embernek, többek közt olyanoknak is, akiket a korábbi táncosmúltamból már jól ismertem. Kaptam nemleges válaszokat is, de ez még nagyobb erőt adott ahhoz, hogy újra és újra tárcsázzak, és ha kell, még százszor is elmondjam a tervem, hogy legyen legalább 10 fiúnk. Mindenkinek elmondtam, mi a terv, nincsenek nagy elvárásaim, nem igényel táncos múltat, ruhát biztosítunk, persze a jókedvükre, na és azért „kettes-csárdásra” szükség lehet. Szerencsére sikerült, ezek után nagy kő esett le a szívemről. A továbbiakban még az idősebb generáció is bevonásra került.

- Hogyan lett kiválasztva a menyasszony és a vőlegény?

- Nem volt kérdés számunkra, kézenfekvő megoldás volt, hogy az egyik táncoslányunk, Melissza és párja, Domonkos töltik be. Mindketten szívesen vállalták. Domonkos mindig is részt vett a Húsvéti locsolkodásban, a Betlehemezésben, így már jól ismertük, hogy megbízható és nem fog csalódást okozni. Nem mellesleg táncolni is tud.

Mi adta az alapot a koreográfia kidolgozásához?

- Információkat gyűjtöttem, cikkeket olvastam, rengeteg videót néztem, régi folyóiratokat olvastam, kérdeztem

idősebb generációt, hogy minél jobban belelássak a lakodalmas szokásokba. Videók nézegetése során túlnyomó részt a Moholi lakodalmas adta meg az alapot, a benne lévő dalok magukkal ragadtak. Laci bácsihoz már kész tervekkel mentem, jött a megbeszélések sora, kiválasztottuk a megfelelő dalokat, Laci bácsi kiegészítette, sorba rendeztük, hisz ő régi zenész, nagyon jól tudta, hogy mi és hogyan volt régen. Végre megvolt a 19 dal, ez volt az alap. Laci bácsi és fia, Lackó mindegyiknek megírták a kottáját, amit aztán továbbítottak a többi zenész részére. A zenéket feljátszották, így már nagy segítségünkre volt, hogy digitális formában is rendelkezésre állt.

- Hogyan teltek a próbák?

- Az első próbáink alkalmával szinte csak énekeltünk, voltak ismertebb népdalok, amiket a fiataloknak megtanítottunk, de zömében még számunkra is új dallamok, szövegek jelentek meg, amik nekünk is kihívást jelentettek. Mindenképpen azt szerettem volna, hogy először az énekeket sajátítsuk el, és csak azután lássunk neki a táncos résznek, hogy biztos alapokra építsünk. Eközben azzenekar is elkezdett külön gyakorolni, hogy a májusi próbáink során már együtt tudjunk dolgozni. Sok-sok egyeztetés után, hogy a zene, a vőfély

szövege és a bemutatni kívánt jelenetek mind-mind passzoljanak egymáshoz, elérkezett az idő, amikor már érdemben is tudtunk próbálni.

- Milyen volt a felkészülés?

- Próbáink során mindig jó hangulat, alázat, odafigyelés és tenni akarás volt a jellemző. A zenészekkel együtt 43 emberrel álltunk színpadra, az elején még gondolni sem mertem volna ekkora létszámra. Lentről rájuk nézve összeszorult a szívem, amikor a vendégtáncosaimra, a zenekarra, a vőfélyre pillantottam, és hálás voltam, hogy mennyi jószándékú ember van, aki az idejét, energiáját nem sajnálva velünk tart és hétről-hétre odaadón járnak a próbákra. Az utolsó hetek a ruhák előkészítésével, rendbetételével, a kellékek összegyűjtésével egészült ki, hogy minden a helyén legyen, amire csak szükség volt a színpadon az egyes jelenetekhez.

- Hogyan jutottatok hozzá az előadáshoz szükséges kellékekhez?

- A menyasszony ruháját Tóth Teréz, dunafalvai lakostól kaptuk kölcsön, fejdíszét és a vőlegény kitűzőjét Tóthné Fehér Ibolya bocsátotta rendelkezésünkre. Ezek a darabok igazán nagy ékességei voltak az előadásnak. Nagy megtiszteltetés volt bemutatni, hiszen ezek a darabok már egyszer az életben, több évtizeddel ezelőtt betöltötték a szerepüket. Nagy boldogság volt számunkra, hogy ennyi idő elteltével újra életre keltek a színpadon. Hálásan köszönjük, hogy használhattuk, mindvégig nagy becsben tartottuk. Ezen kívül a Falumúzeumból összeválogatott régi használati tárgyak

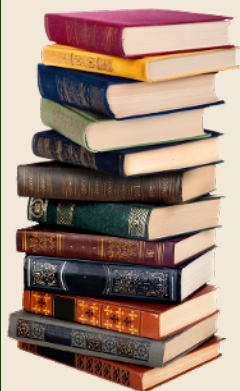
álltak rendelkezésünkre, akár a díszletben, akár a produkció kellékeként.

- Hogyan értékeled az előadást?

- Május 30-ra teljesen összeállt az előadás, még az utolsó próbákon is finomítottunk rajta. Összességében egy igazán nehéz munkafolyamaton vagyunk túl, másrészt szerintem életünk legszebb és legmeghatóbb produkcióján, amit sosem feledünk, és egy életre szóló élményt okozott mindannyiunknak. Nemcsak túllenni akartunk rajta, hanem igazán megélni. A visszajelzések a legnagyobb elismerések számunkra. A videófelvételt visszanezve elégedettek lehetünk a produkcióval, igazán büszke vagyok a csapatra! Minden résztvevőnek hálás szívvel köszönjük, hogy lelkesedésükkel, kitartásukkal és önzetlen segítségükkel életre kelthettük ezt a különleges lakodalmas hagyományt. A hosszú próbákon tanúsított türelmük, odaadásuk és közösségünk iránti szeretetük nélkül ez az előadás nem valósulhatott volna meg ilyen színvonalon.

Az előadásról készült összevágott videófelvétel megtekinthető a Duna-Gyöngye Néptánc Egyesület Dunaszekeső facebook oldalán.

Könyves sarok

Nyáron a gyerekeknek szeretnék értékes irodalommal kedveskedni. Először az egész kicsiknek, a 2-4 éveseknek ajánlanék egy aranyos mese sorozatot, hogy ne csak a mindenki által kedvelt Bogyó és Babócán nőjenek fel.

Berg Judit: Lengemesék
c. sorozatában Vilkóval és Lilével ismerkedhetnek a

gyerekek. A lengegyerekek épp olyanok, mint az igazi gyerekek. Vidám, mégis tanulságos történeteik az óvodások mindennapjaiból szólnak, így a gyerekek könnyen azonosulnak vele.

Meséljen mindenki minél többet a kicsiknek,

hiszen ezzel olyan útravalót adunk nekik, ami később többszörösen is megtérül!

Schmidt Gabriella
könyvtáros

Az Egyszer volt... meseíró pályázat általános iskolás korosztály 2. helyezett alkotása

Egy álmatlan éjszaka története

írta Kriegler Csenge Sára

Egyszer volt, hol nem volt, egy holdfényes, nyári éjszakán Álomtündérke szokásos ellenőrző körútját járta. Minden éjjel körbejárta az erdőt, és megleste, hogy mindenki az igazak álmát alussza-e.

Ezen az estén azonban furcsa neszre lett figyelmes a mezőn. Közelebb repült és látta, hogy néhány állatka még ébren van. Felrepült a Holdhoz, és álomport kért tőle, hogy feltölthesse harangvirág-álompálcáját.

– Kedves Hold! Kérlek adj csillagaid álomporából, mert néhány erdőlakó még most sem alszik, pedig már régen lement a Nap. Kimerültek lesznek, ha nem segítünk nekik. – kérte a Holdat a tündér.

– Kedves Tündérke! Nagyon szívesen adok neked álomport, jut elég bőven mindenkinek, töltsd csak tele virágkelyhedet! – mondta a Hold.

Álomtündérke így megtöltötte pálcáját egy nagy adag álomporral, és az állatokhoz sietett.

– Sziasztok barátaim! Miért nem alszotok még? – kérdezte a tündér.

– Mi sem tudjuk az okát, de valahogyan nem jön álom a szemünkre, már mindent megpróbáltunk. – válaszolták az állatok.

– Ha csak ennyi a baj, akkor ezen tudok segíteni! – mondta Álomtündérke.

– Kérünk szépen segíts rajtunk, szeretnénk már aludni, nagyon fáradtak vagyunk! – kérték az állatok kimerülten.

– Rendben, nagyon szívesen! Kivel kezdjem? – kérdezte a tündér.

– Velem, velem! – kiáltott a kis csiga.

A tündér harangvirág-palcájának kelyhéből álomport szórt szépen sorban mindenkire. Először a kis csiga kapott belőle, majd az őzike, utána a nyuszi, végül pedig a süni merült mély álomba.

Álomtündérke egy ideig nézte, ahogyan a kis barátok egymáshoz bújva alusszák az igazak álmát, majd megnyugodva, boldogan repült tovább ellenőrző körútján, végül otthonában ő is megpihent puha mohaágyában.

Itt a vége, fuss el véle, kerek erdő közepébe!

képek: little dutch

A Ming kincsesflotta (II.rész)

Tév/hitek - ifj. Kulutác Zoltán rovata

Huang He első expedíciója Champa, Java, Malacca majd Ceylon érintésével érte el az indiai félsziget délnyugati pontján elhelyezkedő Calicutot. A látogatások azonos gyakorlat mentén játszódtak le, a kikötőbe beúszó flottát a helyi hatalmasság képviselői várták. Zheng He és a Ming udvar diplomatái a kincseshajók tartalmának egy részével járultak a fogadó uralkodó elé. Porcelán, selyem, brokát, egzotikus fűszerek vagy éppen arany és ezüst érmék. Ennél is fontosabb voltak azonban a császári díszruhák, illetve hivatalos pecsétek, amelyekkel a Yongle Császár elismerte az adott uralkodót. Ezek elfogadása az önkéntes alávetést is jelentette.

A kínai császár vazallusának lenni ugyanakkor többnyire kimerült a számára küldött ajándékokban. A Yongle császár vagy utódai nem várták el, hogy pl. Calicut katonákat küldjön egy kínai -

mongol háborúba. A hivatalos pecsétek sokszor olyan uralkodók kezébe kerültek, akik már évek óta hatalmon voltak és abszolút nem függtek a kínai udvartól.

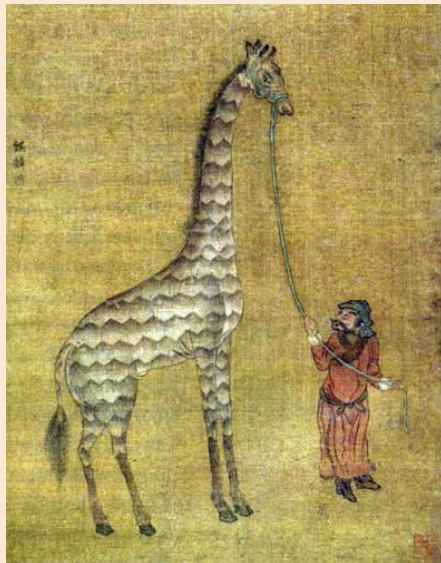
Ennek ellenére a kínai követek visszautasítása, vagy egy esetleges nyílt konfrontáció korántsem bizonyult volna bölcs lépésnek. Példa erre a Jávai Birodalom polgárháborúja (1401-1406), mely során 170, a kínai követségen élő katona és diplomata lett a mészárlás áldozata. A joggal dühös Yongle császár 60 000 liang (egy liang 37,3 grammal egyenlő) aranyat követelt jóvátételként, ellenkező esetben pedig katonai akcióval fenyegetett. A jávai uralkodó tisztában volt azzal, hogy egyidőben zajló Ming-Dai Ngu háborúban több mint 200 000 kínai katona indult meg a mai Vietnám északi részén elhelyezkedő állam ellen. Ezért inkább felvállalta a hivatalos bocsánatkérést és 10 000 liang azonnali

kifizetését. Úgy vélem elég sokat elárul a régióban uralkodó erőviszonyokról, hogy egy hónapokkal korábban még polgárháborút vívó király könnyebben viselte 373 kilogramnyi arany elvesztését, mint egy konfliktust a Ming birodalommal.

A Yongle császár később nagyvonalúan lemondott a maradék 50 000 liangról, elfogadva a jávai érvelést, miszerint a kínaiak halála nem szándékos akció, hanem a véletlen következménye volt. (Csak viszonyításképpen fűzöm hozzá, hogy az 1396-os nikápolyi csatában, az oszmán erőktől vereséget szenvedő, Zsigmond királyunk által vezetett koalíciós hadsereg létszámát olyan 15 000-20 000 körülre teszik, a velük szemben álló török csapatok száma sem emelkedett 30 000 fő fölé.)

A flotta önmagában is elég erőt képviselt ahhoz, hogy összecsapjon bármilyen ellenséggel. Legyen az a Malaccai szorost irányítása alatt tartó Chen Zuyi kalózhada, amely a palembangi tengeri ütközetben mintegy 5000 embert veszített, vezetőjét pedig vasba verve szállították el Nanjingba. Vagy Ceylon egyik államának uralkodója. Alakeshvara király - aki mind szomszédait, mind a tengeri kereskedelmet veszélyeztette - a szárazföldre csábította az admirálist kétezer katona társaságában, azt tervezve, hogy csapást mér a vezető nélküli flottára. Zhang He azonban megindult a főváros ellen és be is vette azt. Alakeshvara kétségbeesetten indult meg a város felszabadítására, de hiába rendelkezett mintegy 50 ezer ember felett, az ütközetből a kínai erők kerültek ki győztesen. A királyt, családját és legfontosabb tanácsadóit és tisztviselőit a flotta börtönhajóján tartották és az utazás végeztével Nanjingba szállították.

Alakeshvara később kegyelmet kapott és családjával együtt visszatérhetett Ceylonra, amelyet ekkor már egy Ming lojalista kormányzott. Chen Zuyit ellenben kivégezték és Palembangot egy, a csatában együttműködő szövetséges kezébe adták.

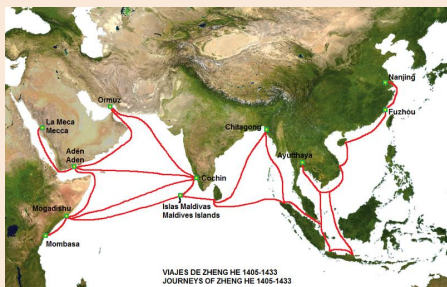

forrás: internet

Az egymást követő expedíciók egyre nyugatabbra vitték a flottát, s ezeknek az utaknak néha érdekes kimenetelei lettek. A negyedik út során a bengáli szultán udvarában Zheng He megpillantott egy zsiráfot s meggyőzte az uralkodót, hogy ajándékozza azt a Ming császárnak. A zsiráf óriási sikert aratott Nanjingben, főként mert emlékeztetett a Qilinre, amely a kínai mitológia szerint kizárólag egy bölcs és békés uralkodó idején jelenik meg a földön. A zsiráf olyan szinten népszerű látványosság lett, hogy az ötödik expedíció feladataként kapta a származási ország felkeresését. (A bengáli

szultán maga is ajándékként kapta az állatot Malindi uralkodójától). Amelyet el is érték Hormuz, Aden és Modaishu érintésével. Ez alkalommal - és a későbbi utakon is - több zsírfot, vízilovat és zebrát vittek haza a császári vadasparkba.

Az utolsó expedíció 1431 januárjában indult útnak, érintette a már korábban is felkeresett kikötőket (általában ilyenkor tértek haza a korábbi expedíciók során Nanjingba küldött diplomaták) és egészen Mekkáig jutott, ahol Zheng He a Kába követ is felkereste. Az expedíció ez alkalommal már 8 elérendő célt is kitűzött, így a flotta időnként kisebb egységekre bomlott fel, hogy időben célhoz érhessenek.

forrás: internet

Az 1420-as évek végére az expedíciók egyre nagyobb ellenállásba ütköztek (a hatodik út még 1421 és 1422 között zajlott le). Ennek több oka is volt, bár jelentőségükről történészek a mai napig vitatkoznak. Egyrészt a Ming dinasztia hatalma ekkor már stabil lábakon állt, nem volt sem belső, sem pedig külső vetélytársa, tehát nem volt szükség arra, hogy legitimálja magát. Szintén szerepet játszott, hogy a Yongle császár az expedíciók mellett egyéb, nagyvolumenű, költséges projektbe is belekezdett.

Ebben az időszakban döntött úgy az uralkodó, hogy a fővárost átköltözteti Beijingbe. A nyári palotát, sőt a teljes Tiltott Várost ekkor kezdték el felépíteni. Az a történelmi kastélykomplexum, amely manapság turisták millióinak célpontja, a korai Ming császárok uralkodása alatt épült. Az új főváros ellátásához pedig a Nagy-csatorna felújítása is szükséges volt, hogy összeköthessék a Jangce folyóval. Emellett gátakat és zsilipeket építettek, hogy megakadályozzák a Jangce kiöntését és/vagy kiszáradását.

Ugyancsak befolyásoló tényező volt a belső politikai viszonyok átalakulása. A tengeri akciókat támogató katonai vezetőket kiszorították a konfuciánus tanácsadók és egy gazdasági elit, amely igyekezett a kereskedelmet a saját kezében koncentrálni. (Zheng He ekkor már nem élt, halálának pontos idejét nem tudni, de valószínűleg még 1433-ban, az utolsó expedíció lezárta előtt történt).

A Yongle császár 1424-ben elhalálozott és az egy évvel később trónra lépő unokája, a Xuande (az erény kinyilatkoztatása) császár hosszabb csatározásokat folytatott Vietnámban, illetve a mongolok ellen. 1431-ben még engedélyezte az utolsó expedíciót, de két évvel későbbi halála után a trónra a mindössze 8 éves fia került, aki helyett nagymama és tanácsadói kormányoztak, miközben a háttérben fokozódott az ellentét a hivatalnokok és az eunuch „frakció” között.

Először a baochuan hajók építését tiltották meg, illetve elkezdték átalakítani őket kisebb, partvédelmi és folyami hajókká. Ezután a kikötőket kezdték bezárni, szélnek eresztve a tapasztalt

kézműveseket, hajóépítőket. Amikor 1470-ben a Chenghua császár újra akarta indítani az expedíciókat már hiányoztak feljegyzések, a maradékot pedig - bár ez nem bizonyított - a saját minsztere rejtette vagy égette el, arra hivatkozva, hogy az országnak semmi haszna nem volt a költséges utazásokból. Egy 1500-as rendelkezés megtiltotta egyárbócosnál nagyobb hajók építését, az utolsó koporsószeget végül az 1525-ös törvény verte be, amely előírta a még meglévő hajók megsemmisítését.

Innentől kezdve a kereskedőknek meg volt tiltva, hogy más országokkal kereskedjenek, idegeneket pedig be sem engedtek kínai kikötőkbe. A kínai állam

teljesen befordult, ami gazdasági, kulturális, politikai megújulás és fejlődés gátja lett. Az egykoron hajózásban, térképészetben, fegyverkészítésben (főleg a tüzéség terén) élenjáró Kína megállt az időben. Rátermett és kormányzásra nevelt uralkodók helyét, közepes képességű, lusta, egy esetben írástudatlan császárok vették át, gyengítve a központi hatalmat. Ugyanakkor még a tehetséges, tettekre kész császároknak is problémát okozott az udvarban uralkodó frakcionalizmus, korrupció és nepotizmus.

A Nagy Ming végül úgy ért véget, ahogyan kezdődött, egy a meggyengült állam számára leverhetetlen parasztlázadással.

Tudta-e?

Mekkora hőséget visel el az emberi test?

A kombináció a fontos: a hőmérséklet és a páratartalom együttese válhat a szervezetünk számára elviselhetetlenné – egyszerűen fogalmazva minél több a víz a levegőben körülöttünk, annál kevésbé tudjuk párologással hűteni a bőrünk felszínét. Amennyiben viszont borzasztóan meleg van, és közben a páratartalom is magas, az már okozhat problémákat. Colin Raymond, a NASA extrém hőséget kutató tudósa mindezt a következőképp magyarázta a Live Science-nek: ha a hőmérséklet 46 Celsius-fok, a relatív páratartalom pedig 30 százalék, akkor a nedves hőmérséklet 30,5 Celsius-fok, ami még távol áll attól a 35-től, melyben már nem tudunk hőt leadni.

Egy másik forgatókönyvet vizsgálva: ha „csak” 38,9 Celsius-fok a hőmérséklet, a páratartalom viszont 77 százalék, akkor a nedves hőmérséklet már a veszélyes tartományba ugrik: 35 Celsius-fok.

(forrás: <https://raketa.hu/mekkora-hoseget-visel-el-az-emberi-szervezet>)

forrás: internet

A pillangómágnes: SÉTÁNYRÓZSA (LANTANA CAMARA)

Virágszirmok - Treutz Éva rovata

Ez a varázslatos színváltó virágú örökzöld évelő díszcserje Dél-Amerikában őshonos, - Európába a 18. században került be és terjedt el kontinens szerte. A mediterrán éghajlatú területeken szabadban is nevelhető, nálunk azonban teleltetni kell, mert a fagyokat nem tűri.

forrás: internet

Tarthatjuk balkonládában, vagy cserépben, de mindenképpen napos helyen, mert árnyékban nem virágzik. A virágok színe a nyílás során folyamatosan változik, a világosabb (sárgás) árnyalattól a rózsaszínen keresztül egészen a sötét pirosig, melyek fűszeres, citrusos illatot árasztanak, odavonzva ezáltal a méheket és pillangókat.

Ha megfelelő körülményeket tudunk biztosítani számára, folyamatos és hosszantartó (májustól szeptemberig) virágzással fogja meghálálni. Ehhez szükséges a már fent említett napfény (minimum napi 6-8 óra), de minél több a fény, annál jobban virágzik.

Nagyon fontos a rendszeres öntözés, a közepes nedvességtartalmú talaj a legoptimálisabb. A talaj legyen jó vízáteresztőképességű, mivel a pangó

víz könnyen gyökérrothadáshoz vezethet. A talajösszetétellel szemben nem támaszt nagy igényeket, de a tápanyagban gazdagabb közeget gazdagabb virághozammal hálálja meg.

A sétányrózsa gyors növekedésű, ezért rendszeresen szükség van metszésre, formázásra, valamint az elnyílt virágokat is érdemes folyamatosan eltávolítani.

Teleltetés előtt, ősszel ajánlatos visszavágni és az öntözést a téli időszakban minimálisra csökkenteni, hogy aztán a következő tavasszal újra mediterrán hangulatot varázsolhassunk kertünkbe ezzel a kedves növényvel.